

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

02 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte: Ursache Petru,
judecători: Toma Nadejda și Timofti Vladimir,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Gorea Tatiana în numele inculpatului Secară Ruslan, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2017, în cauza penală în privința lui

Secară Ruslan XXXXX, născut la
XXXXXX, originar și domiciliat în s.
XXXXXX, r-nul XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 13.10.2016 – 20.01.2017;

Instanța de apel: 07.02.2017 – 28.03.2017;

Instanța de recurs: 09.06.2017 – 02.08.2017;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, (sediul Centru) din 20 ianuarie 2017 Secară Ruslan a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare.

Conform art. 85 Cod penal, la pedeapsa numită a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei aplicate prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 09 februarie 2016, prin care Secară Ruslan a fost condamnat la 5 ani închisoare, cu prezentarea termenului de probă de 2 ani și i-a fost stabilită definitiv pedeapsa de 9 ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă a părții vătămate a fost admisă în principiu, dar a fost lăsată fără examinare, explicându-i-se părții vătămate dreptul de a se adresa în instanță în ordine civilă în baza principiilor generale.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că Secară Ruslan în urma înțelegerii prealabile și împreună cu altă persoană în privința căruia cauza

a fost disjunsă într-o procedură separată, la 18 martie 2016, aproximativ la ora 22.30 min., aflându-se pe bd. XXXXXXXXXXX, X, mun. XXXXXX, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, l-au atacat pe cet. Tzotzishvili Haim, aplicându-i o lovitură cu pumnul în față, în rezultatul căreia a căzut la pământ moment în care i-au sustras din buzunar telefonul mobil de model „Iphone 6”, cu numărul de Imei: 359227063515874, în care se afla cartela Sim - XXXXXXXX, la prețul de 18000 lei, bani 8000 lei și 100 euro, care conform cursului oficial de schimb valutar al BNM, constituie 2248 lei, după ce cu bunurile sustrate au dispărut într-o direcție necunoscută, astfel cauzându-i părții vătămate Tzotzishvili Haim, daune în proporții considerabile în sumă totală de 28248 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Secară Ruslan, avocații Buimistru Cristina și Gorea Tatiana în numele inculpatului.

3.1. Inculpatul, a solicitat achitarea sa, dat fiind faptul că nu a comis infracțiunea imputată. Totodată, consideră că pedeapsa pe care i-a aplicat-o prima instanță este prea aspră, consideră că urma să se țină cont de starea materială dificilă a familiei sale.

3.2. Avocatul Buimistru Cristina în numele inculpatului a solicitat repunerea în termen a apelului, indicând că termenul a fost omis din motiv că contractul de asistență juridică a fost încheiat cu avocatul la data de 06 februarie 2017. Apelul motivat va fi depus ulterior.

3.3. Avocatul Gorea Tatiana în numele inculpatului a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Secară Ruslan să fie achitat, invocând următoarele argumente:

- pe parcursul examinării cauzei nu a fost stabilit locul comiterii infracțiunii, instanța de fond nu a stabilit concret unde a avut loc infracțiunea, nu a stabilit concret la care semafor s-a oprit inculpatul, din motiv că pe parcursul examinării cauzei nu a fost examinat procesul-verbal de cercetare la fața locului din motiv, iar la urmărirea penală nici nu a fost examinat locul săvârșirii faptei ilegale și act procedural nu a fost întocmit, prin urmare, consideră că nu este stabilit locul comiterii infracțiunii;

- instanța de fond nu a indicat în sentință din ce motiv nu a luat în considerație declarațiile inculpatului precum *că el împreună cu fratele său Secară Maxim l-a întâlnit pe partea vătămată la intersecția străzilor V. Pîrcălab și bd. XXXXXXXX*, și a comunicat instanței de judecată că la 18 martie 2016, în jurul orelor 22-00, se afla lângă magazinul NR. 1 de pe bd. XXXXXX, dar nu lângă magazinul UNIC;

- nu a fost stabilit faptul că anume Secară Ruslan l-a lovit pe partea vătămată, în ședință de judecată partea vătămată Tzotzishvili Haim a declarat că la 18 martie 2016, ora 22:30 el a fost în stare de ebrietate, și mergând pe bd. Ștefan cel Mare și Sfînt, a fost agresat de inculpat și fratele lui lângă o bancă. A declarat că Secară Ruslan stătea din partea dreapta a lui, dar lovitura i-a fost aplicată din partea stângă;

- declarațiile părții vătămate pot fi puse la îndoială din motiv că nu corespund realității, precum că Secară Ruslan l-a lovit din stânga, și a rămas neexaminat faptul, cu ce mână i-a aplicat lovitura inculpatul în regiunea feței victimei, și de pe ce poziție, mai mult ca atât că victima este de statură mai înaltă decât inculpatul. În instanța de fond nu au fost audiați martorii, care au fost împreună cu inculpatul în momentul săvârșirii infracțiunii. Procesul-verbal de recunoaștere (f. d. 40-42) nu conține caracterele individuale și circumstanțele, în care partea vătămată Tzotzishvili Haim l-a recunoscut pe inculpat la urmărirea penală;

- instanța de fond nu s-a expus asupra argumentelor apărării expuse în forma scrisă în dezbaterile judiciare, și anume că nevinovăția inculpatului se confirmă prin probele examinate - declarațiile depuse de Secară Ruslan în cadrul cercetării judecătorești, care a menționat că în ziua cu pricina nu a participat la acțiunile imputate, nici nu se afla în locul indicat de partea vătămată, aflându-se la magazinul NR. 1. El nu a săvârșit infracțiunea imputată lui, telefonul mobil sustras nu a fost ridicat de la dânsul, procesul-verbal de recunoaștere a inculpatului de către partea vătămată (f. d. 42) - nu conține nici o caracteristică, după care Secară Ruslan a fost recunoscut, și care nu poate fi pus în baza învinuirii din motiv că a fost efectuat cu încălcarea procedurii penale;

- declarațiile părții vătămate care a relatat că în ziua săvârșirii atacului asupra lui la fața locului nu au fost alte persoane, și în afara de dânsul, nu poate confirma nimeni că a văzut momentul sustragerii;

- urmează a fi apreciate critic acțiunile părții vătămate susținute de organul de urmărire penală la etapa urmăririi penale și la examinarea pricinii în instanța de judecată în vederea depunerii declarațiilor false, care nu corespund adevărului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2017, a fost respins ca fiind depus peste termen apelul declarat de avocatul Buimistru Cristina în numele inculpatului Secară Ruslan.

Au fost admise apelurile declarate de inculpatul Secară Ruslan și de avocatul Gorea Tatiana în numele inculpatului Secară Ruslan, casată parțial sentința, inclusiv din oficiu în baza art. 409 lin. (2) Cod de procedură penală în partea stabilirii pedepsei stabilite prin art. 85 Cod penal și tipului penitenciarului, pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Secară Ruslan a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de 5 ani închisoare fără amendă.

În baza art. 85 Cod penal prin cumul de sentințe, i-a fost adăugat parțial pedeapsa stabilită prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 09 februarie 2016, și stabilită lui Secară Ruslan pedeapsa definitivă de 7 (șapte) ani închisoare fără amendă, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că la data de 20 iulie 2017 a fost pronunțată sentința Judecătorei Chișinău, (sediul Centru) prin care Secară Ruslan a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal. Din materialele dosarului rezultă că în ședințele de judecată a instanței de fond a fost prezent inculpatul și avocatul acestuia, o copie a sentinței fiindu-le înmănată acestora sub semnătură la data de 20 ianuarie 2017, fapt confirmat prin dovada de primire a sentinței (f. d. 98, vol. II).

Avocatul Buimistru Cristina a depus apel împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, (sediul Centru) din 20 ianuarie 2017 în interesele inculpatului Secară Ruslan la data de 08 februarie 2017, deși termenul de declarare a apelului a expirat la data de 04 februarie 2017.

Totodată, instanța de apel a menționat că, în baza prevederilor legii procesual penale, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel. În ședința Curții de Apel s-a constatat cu certitudine că inculpatul și avocatul său au fost prezenți la examinarea cauzei penale în ședința instanței de fond, au cunoscut despre soluția instanței, au primit o copie a sentinței, unde se indică expres care este termenul de atac al sentinței pronunțate la data de 20 ianuarie 2017. Deși sentința Judecătorei Chișinău, (sediul Centru) a fost pronunțată la 20 ianuarie 2017, avocatul Buimistru Cristina a înaintat apel abia la data de 08 februarie 2017, adică peste termenul legal de 15 zile prevăzut de legislația procesuală pentru declararea apelului.

Mai mult ca atât, instanța de apel a mai adăugat că, apelantul nu a invocat careva motive temeinice ce ar justifica repunerea în termen a apelului în conformitate cu prevederile art. 403 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, prima instanță încadrând acțiunile inculpatului Secară Ruslan în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal - jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

A mai reținut instanța de apel că, deși inculpatul nu recunoaște vina în cele incriminate, vinovăția lui în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, este dovedită pe deplin prin următoarele probe administrate, cercetate de către instanța de fond, cercetate suplimentar prin citire și verificate în ședința instanței de apel:

- declarațiile părții vătămate Tzotzishvili Haim date în instanța de fond și verificate prin citire în instanța de apel (f. d. 2, vol. II);
- declarațiile martorului Grumeza Alexandru date în instanța de fond și verificate prin citire în instanța de apel (f. d. 12, vol. II);
- declarațiile martorului Rusu Anatoli date în instanța de fond și verificate prin citire în instanța de apel.

La fel, vinovăția inculpatului se confirmă și prin probele scrise cercetate de instanța de fond și verificate suplimentar de instanța de apel și anume:

- procesul-verbal de confruntare dintre partea-vătămată Tzotzishvili Haim și inculpatul Secară Ruslan în cadrul căreia partea-vătămată îl recunoaște pe inculpat, că pe persoana care la data de 18 martie 2016, în jurul orelor 22.30, în timp ce se afla pe bd. Ștefan cel Mare, mun. Chișinău, l-a lovit cu pumnul și i-a sustras telefonul și banii ce-i avea la el (f. d. 90-97, vol. II);

- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 01 iunie 2016, în cadrul căruia partea vătămată Tzotzishvili Haim a recunoscut persoana cu nr. 1 adică pe Secară Ruslan, ca persoana care la 18 martie 2016 aproximativ ora 22-30 l-a lovit în față, după ce i-a sustras telefonul mobil și banii din buzunar (f. d. 40-42, vol. I);

- raportul de constatare medico-legală nr. 1228 din 21 martie 2015, conform căruia în rezultatul examinării medico-legale al Tzotzishvili Haim s-a constat edem al țesuturilor moi la nivelul piramidei nasului, echimoză la nivel mucoasei buzei superioare, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțe indicate, se califică ca vătămare neînsemnată (f. d. 15, vol. I);

- procesul-verbal de examinare a telefonului mobil de model „Iphone 6S” cu nr. Imei 359227063515874 și foto-tabel, în cadrul căruia s-a stabilit că telefonul supus examinării este identic celui sustras de la partea-vătămată Tzotzishvili Haim, procesul-verbal de examinare a cererii din 22 martie 2016, de la f/d.-88, conform căreia Secară Maxim, a/n. 12.09.1998 originar din Fălești s. Mărândeni, b/i nr. D J37015286, i /D 2004037026341. Secară Maxim declară că a vândut telefonul mobil de model „Iphone 6S” cu nr. Imei 359227063515874, contra 5000 lei. Totodată indicând în cerere că telefonul îi aparține și nu-i furat (f. d. 69-70, vol. I).

Instanța de apel a menționat că, declarațiile părții vătămate Tzotzishvili Haim, sunt veridice, relatează adevărul, sunt consecvente, consecutive pe tot parcursul procesului penal, coroborează cu declarațiile martorilor Grumeza Alexandru, Rusu Anatoli și cu probele materiale scrise cercetate în ședința de judecată, astfel încât nu există nici un temei de a pune la dubii veridicitatea acestora, argumentele invocate de partea apărării referitor la lipsa de credibilitatea acestor declarații fiind formale și nejustificate.

Cât privește declarațiile inculpatului Secară Ruslan privind nevinovăția sa în comiterea faptelor penale incriminate se combat prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părții vătămate și martorilor nominalizați supra și probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de jaf.

Analizând solicitarea apărării cu privire la achitarea inculpatului de sub învinuirea adusă, instanța de apel a constatat că acest temei nu și-a găsit confirmarea la judecarea apelurilor declarate, lipsind temeiuri de implicare a

instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea constatării vinovăției lui Secară Ruslan în comiterea infracțiunii de jaf.

Astfel, din declarațiile părții vătămate Tzotzishvili Haim rezultă cert că „...l-a văzut pe inculpat și pe fratele lui Maxim că veneau în întâmpinarea sa și la un moment Maxim, s-a așezat pe o bancă și a cerut de la el o țigară. L-a servit cu o țigară și în acel moment a primit o lovitură, un pumn în față. Și-a pierdut cunoștința de la lovitură și când și-a revenit a observat că-i lipsește telefonul mobil de model „Iphone 6” la preț de 18 000 lei (aproximativ), bani 8000 lei și 100 euro. După care despre aceasta a anunțat poliția. Lovitura cu pumnul i-a aplicat-o inculpatul. În afară de inculpat și fratele lui, în apropiere nu a văzut pe nimeni...” Totodată, declarațiile părții vătămate coroborează și cu procesul-verbal de recunoaștere persoanei din 01 iunie 2016, prin care se confirmă cu certitudine că partea vătămată Tzotzishvili Haim l-a recunoscut pe Secară Ruslan ca fiind persoana care la 18 martie 2016 aproximativ la ora 22-30, l-a lovit în față, după ce i-a sustras telefonul mobil și banii din buzunar (f. d. 40-42, vol. I).

Coroborând depozițiile părții vătămate date pe parcursul procesului penal atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată în cauza penală dată, instanța de apel a constatat, că acestea nu conțin divergențe, care ar pune la îndoială veridicitatea lor, dar dimpotrivă partea vătămată, prin contact vizual și sonor direct cu inculpatul Secară Ruslan, a confirmat cu certitudine că anume aceasta este persoana care i-a aplicat lovitură cu pumnul în față și l-a jefuit.

Instanța de apel a mai specificat că, vinovăția lui Secară Ruslan rezultă cert și din declarațiile martorilor Grumeza Alexandru și Rusu Anatolii, din care reiese că inculpatul și cu fratele său după două zile de la jefuirea părții vătămate merg la piața centrală din mun. Bălți și vând telefonul părții vătămate, iar Secară Ruslan nu a putut explica cum a ajuns telefonul părții vătămate în posesia sa și a fratelui său, în orașul Bălți după două zile după ce a fost jefuită partea vătămată, dacă nu el a jefuit partea vătămată.

Instanța de fond, apreciind declarațiile martorilor nominalizați, a constatat corect că acestea sunt credibile, veridice și utile, deoarece contrapunerea lor indică la faptul că afirmațiile martorilor Grumeza Alexandru și Rusu Anatolii nu contravin circumstanțelor stabilite în cadrul judecării cauzei, dar reciproc și obiectiv completează afirmațiile părții vătămate și altor participanți în proces.

Instanța de apel a apreciat critic alegația apărării precum că organul de urmărire penală nu a întocmit proces-verbal de cercetare la fața locului, or, o particularitate a cercetării la fața locului este caracterul imediat. Spre deosebire de alte acțiuni de urmărire penală, care nu suferă amânare, cercetarea la fața locului trebuie să fie realizată imediat în sensul direct al cuvântului. Orice amânare poate duce la schimbarea anturajului, pierderea urmelor și probelor.

În acest sens, se atestă că, sesizarea despre săvârșirea infracțiunii a parvenit la 19 martie 2016 (f. d. 6, vol. I), iar infracțiunea de jaf a fost comisă la 18 martie 2016, astfel încât cercetarea la fața locului după o săptămână de la săvârșirea infracțiunii ar fi constituit o acțiune procesuală nepertinentă.

De asemenea, se resping argumentele avocatului precum că procesul-verbal de recunoaștere a inculpatului de către partea vătămată a fost efectuat cu încălcarea regulilor procesuale, or, pentru contestarea acțiunilor organului de urmărire penală legea prevede o procedură specifică, însă din materialele cauzei se atestă că la nici o etapă a urmăririi penale nu au fost contestate careva acțiuni procesuale sau inacțiuni.

A mai reținut instanța de apel că, apărarea își întemeiază poziția exclusiv pe declarațiile inculpatului Secară Ruslan, însă ansamblul de probe infirmă obiectiv și categoric versiunea acestuia despre nevinovăția sa în comiterea infracțiunii de jaf, motiv pentru care instanța de apel a respins solicitarea apărării de achitare a inculpatului de sub învinuirea adusă, ca fiind nefondată.

Totodată, instanța de apel a statuat că, deși prima instanță a stabilit corect starea de fapt și de drept la caz, însă în mod eronat a constatat starea de recidivă și incorect i-a numit pedeapsa inculpatului pentru recidivă de infracțiuni, totodată a individualizat incorect pedeapsa aplicată.

Astfel, instanța de apel a indicat, că la stabilirea și individualizarea pedepsei lui Secară Ruslan, prima instanță a menționat, că ține cont de pericolul social al infracțiunii comise, personalitatea inculpatului, ca circumstanțe agravante instanța a indicat săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a mai săvârșit o infracțiune, precum și în lipsa circumstanțelor atenuante, astfel prima instanță a ajuns la concluzia eronată de aplicare a prevederile art. 34 alin. (2) lit. b) Cod penal care stipulează că recidiva se consideră periculoasă: dacă persoana anterior condamnată pentru o infracțiune intenționată gravă sau deosebit de gravă a săvârșit din nou cu intenție o infracțiune gravă sau deosebit de gravă. La stabilirea pedepsei prima instanță în mod eronat a reținut și prevederile art. 82 Cod penal, care stipulează că „Aplicarea pedepsei pentru recidivă de infracțiuni; (1) La aplicarea pedepsei pentru recidivă, recidivă periculoasă și recidivă deosebit de periculoasă de infracțiuni se ține cont de numărul, caracterul, gravitatea și urmările infracțiunilor săvârșite anterior, de circumstanțele în virtutea cărora pedeapsa anterioară a fost insuficientă pentru corectarea vinovatului, precum și de caracterul, gravitatea și urmările infracțiunii noi. (2) Mărimea pedepsei pentru recidivă nu poate fi mai mică de jumătate, pentru recidivă periculoasă este de cel puțin două treimi, iar pentru recidivă deosebit de periculoasă - de cel puțin trei pătrimi din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod.

În acest sens instanța de apel a indicat, că prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 09 februarie 2016 Secară Ruslan a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 5 (cinci) ani închisoare, executarea pedepsei cu închisoarea fiind suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani în baza art. 90 Cod penal.

La data de 18 martie 2016, în termenul de probațiune stabilit prin decizia Curții Supreme de Justiție din 09 februarie 2016, Secară Ruslan a comis o nouă infracțiune de jaf, incriminată în speța dată.

Reieșind din aceste circumstanțe, instanța de apel a menționat că, prin prisma prevederilor art. 34 Cod penal (1) Se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție... alin. (5) La stabilirea stării de recidivă nu se ține cont de antecedentele penale: a) pentru infracțiunile săvârșite în timpul minoratului; b) pentru infracțiunile săvârșite din imprudență; c) pentru faptele care nu constituie infracțiuni conform prezentului cod, d) stinse sau în caz de reabilitare, în conformitate cu prevederile art. 111 și 112, e) dacă persoana a fost condamnată cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Prin urmare, instanța de apel a conchis, că Secară Ruslan a comis infracțiunea în termenul de probațiune stabilit prin decizia Curții Supreme de Justiție din 09 februarie 2016, dar nu în stare de recidivă, deoarece la stabilirea recidivei nu se ia în considerație condamnarea la o pedeapsă cu închisoarea, a cărei executare este suspendată. Astfel, prima instanță a stabilit în mod eronat starea de recidivă față de Secară Ruslan și incorect a individualizat aplicarea pedepsei pentru recidivă de infracțiuni cu aplicarea prevederilor art. 34 și 82 Cod penal.

În acest context, instanța de apel a considerat, că prima instanță a stabilit corect în privința inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, însă nu a luat în considerație că legea penală stabilește expres că jaful - sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, de către două persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile se pedepsește cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale.

La caz, instanța de apel a constatat, că prima instanță a omis să se expună asupra pedepsei complementare în privința lui Secară Ruslan, în pofida textului normei citate mai sus.

Totodată, instanța de apel a conchis, că dat fiind faptul că prima instanță a stabilit incorect starea de recidivă, respectiv a fost stabilit greșit și tipul penitenciarului, unde urmează să-și ispășească pedeapsa Secară Ruslan, indicând tipul de penitenciar închis, deși infracțiunea comisă de inculpat face parte din categoria celor grave și pedeapsa urmează a fi executată în penitenciar semiînchis prin prisma art. 72 Cod penal.

La caz, instanța de apel, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, ținând cont de faptul de pericolul social reprezentat de fapta comisă, atestă, că prima instanță a stabilit o pedeapsă prea gravă în coraport cu personalitatea inculpatului și circumstanțele cauzei.

La stabilirea categoriei, termenului pedepsei lui Secară Ruslan, instanța de apel a ținut cont că în baza art. 61 Codului penal, (1) pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale,

corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Totodată, la stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de prevederile art. 6-7, 75, 76, 77 -78, 85 Cod penal, de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite – infracțiunea fiind gravă prin prisma art. 16 Cod penal, de motivul acesteia – scopul de cupiditate, de persoana celui vinovat, care anterior a fost condamnat, a comis infracțiune în termenul de probațiune, antecedentul penal nestins.

Circumstanțe atenuante, în baza art. 76 Cod penal, nu au fost stabilite.

Circumstanțe agravante, în baza art. 77 Cod penal, au fost reținute – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare.

Astfel, instanța de apel a dispus ca lui Secară Ruslan, recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de 5 ani închisoare fără amendă.

În baza art. 85 Cod penal prin cumul de sentințe, să fie adăugată parțial pedeapsa stabilită prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 09 februarie 2016, și să-i fie stabilită lui Secară Ruslan pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare fără amendă, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis

6. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Gorea Tatiana în numele inculpatului Secară Ruslan, în termen, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a sentinței, cu emiterea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat.

În motivarea recursului, invocând temei de drept pct. 6), 12), 15) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente, care corespund întocmai celor indicate în apelul depus anterior de către apărare și anume:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel;

- prima instanță la examinarea cauzei nu a stabilit locul săvârșirii infracțiunii. În sentința de condamnare se indică că partea vătămată a fost atacată pe bd. XXXXXXX nr. X, XXXXXX, dar nu a fost demonstrată în partea motivată a sentinței proba, în baza căreia s-a stabilit anume această adresă ca fiind locul săvârșirii faptei;

- în urma examinării probelor din materialele cauzei nu a fost examinat procesul-verbal de cercetare la fața locului;

- neexaminarea argumentelor avocatului și ignorarea intenționată a acestora se asimilează cu încălcarea art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală;

- organul de urmărire penală a fost obligat să efectueze cercetarea la fața locului, mai mult ca atât plângerea de către partea vătămată a fost depusă nu peste o săptămână, dar a doua zi, la 19 martie 2016;

- nu s-a stabilit faptul că anume Secară Ruslan l-a lovit pe partea vătămată;

- declarațiile părții vătămate nu corespund adevărului precum că Secară Ruslan l-a lovit din partea stângă, și a rămas neexaminat faptul, cu ce mână i-a aplicat lovitura inculpatul în regiunea feței victimei, și de pe ce poziție, mai mult ca atât că victima este de statură mai înaltă decât inculpatul. În instanțele de fond nu au fost audiați martorii, care au fost împreună cu inculpatul în momentul săvârșirii infracțiunii;

- instanțele ierarhic inferioare nu s-au expus asupra argumentelor apărării, și anume că infracțiunea n-a fost săvârșită de către Secară Ruslan se confirmă prin ansamblul de probe examinate de către instanța de judecată, și anume: declarațiile depuse de Secară Ruslan în cadrul cercetării judecătorești; procesul-verbal de recunoaștere a inculpatului de către partea vătămată nu conține nici o caracteristică, după care Secară Ruslan a fost recunoscut, și care, nu poate fi pus în baza învinuirii din motiv că a fost efectuat cu încălcarea procedurii penale, și anume în lipsa apărătorului. Procesul-verbal de recunoaștere nu conține caracterele individuale și circumstanțele, în care partea vătămată Tzotzishvili Haim l-a recunoscut pe inculpat la urmărirea penală; declarațiile părții vătămate care a declarat că în ziua săvârșirii atacului asupra lui la fața locului nu au fost alte persoane, și în afara de dânsul, nu poate confirma nimeni, că a văzut momentul sustragerii. Mai mult ca atât, nu a fost audiat Secară Maxim, care se află la libertate și avea toată posibilitatea la cererea procurorului de a se prezenta în instanța de judecată;

- în instanța de apel a fost examinat procesul-verbal de confruntare, dar instanța de apel nu s-a expus asupra faptului că a fost încălcată procedura confruntării, deși în cazul în care se efectuează recunoașterea persoanei, da nu verificarea divergențelor, în așa caz confruntarea nu are valoare probantă.

7. Procurorul prin referința depusă a solicitat declararea inadmisibilității recursului pe motiv, că recurentul nu a invocat nici-un temei de drept prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul în recursul ordinar ca temei invocă pct. 6), 12) și 15) și alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, solicitând casarea hotărârilor adoptate pe caz și dispunerea achitării inculpatului.

Conform alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept

comisă de instanțele de fond și de apel în cazul, când: *pct. 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; 15) instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză.*

Potrivit practicii judiciare constante *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul constată, că sunt neîntemeiate argumentele recursului potrivit cărora instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, or, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 414 alin.(2) Cod de procedură penală, a verificat declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei,

concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, și întemeiat a ajuns la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului Secară Ruslan de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal.

Colegiul penal de asemenea constată, că recurentul, de fapt, își exprimă dezacordul cu aprecierea probelor înfăptuită de către instanța de apel, însă motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii instanței de fond, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Colegiul penal consideră, că toate probele prezentate au primit o apreciere corectă, iar concluziile făcute de instanța de apel rezultă din probele acumulate la prezenta cauză.

Astfel, Colegiul penal conchide, că este întemeiată concluzia instanței de apel precum că învinuirea înaintată inculpatului este confirmată prin probe pertinente și concludente, care în ansamblu dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii menționate.

Din considerentele menționate supra, Colegiul penal conchide, că opinia recurentului expusă în recurs precum că: *decizia instanței de apel nu cuprinde motivelor pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii*, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului ordinar.

Totodată, Colegiul penal conchide că în speță nu a fost admisă o eroare gravă de fapt, deoarece pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Însă, în cadrul examinării prezentei cauze, o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Cu referire la motivele recursului avocatului, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, Colegiul penal nu se va expune, deoarece în speța dată, în situația în care inculpatul nu recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii ce i se incriminează, invocarea acestei erori, care prevede că „*faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*” este neîntemeiată, ținând cont de faptul, că recursul nu conține o motivare sub acest aspect, nefiind indicată norma penală în baza căreia urmau a fi încadrate acțiunile inculpatului. Or, potrivit prevederilor art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de

recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate.

Subsidiar celor expuse supra, cu privire la eroarea de drept stipulată în pct. 15) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală și invocată de avocat, Colegiul penal ține să explice titularului dreptului de recurs că, pentru invocarea unui atare temei nu este suficientă doar expunerea formală a textului erorii respective, dar trebuie specificat expres dreptul pretins a fi încălcat de către instanțele de fond, cu indicarea hotărârii instanței internaționale, pe un alt caz similar, unde s-a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului, care poate fi reparată și în prezenta cauză.

În concluzie Colegiul reține, că la examinarea cauzei de către instanța de apel au fost respectate prevederile legale prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar temeiurile invocate de către recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) și 15) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Gorea Tatiana în numele inculpatului Secară Ruslan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2017, în cauza penală în privința lui **Secară Ruslan XXXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **25 august 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir